

ပန်းချီ ပျံလွှား

ရေတပ်ရေပျော်

ပေါ်ကွေ့ရဝသ

ဤနေ့သည် နန်းမဟာဝိဇ္ဇာလေး၏
ရှစ်ရက်ရွေးနေ့ ဂုဏ်နေ့ပင် ဖြစ်သည်။

နန်း လေးနာရီထိုး ချိန်မှစ၍ မီးခွက်
လေးများ ဖိုတ်တုတ် ဖိုတ်တုတ်ဖြင့် ..
ရွေးလေးသည် ချိန်ကား ခြေရေပေးပြီး ..

J

နံနက်နေ့ခြင်္သေ့လာချိန် (၆) နာရီ
(၇) နာရီလောက်ဆိုလျှင် ဘော့..
ဈေးကွဲ၍ ဈေးလမ်းမလေးသည်
လည်း ခြောက်သွေ့သွားတော့၏...

ထိုကြောင်လည်း ရွာနီးချွန်စပ်မှ
ဈေးသည်များမှာ သူမိုးချွန်
ကတည်းက နန်းမလောင်ရွာလေး
သို့ ရောက်ရှိနေတော့သည်....

ဟာ..ဟိုမှာကြည့်
ခမ်း မီးခိုးလုံးကြီးတွေ..

ဟယ်..ဟာရီ
နဲ့ ယာခင်းမှာမီး
ခိုးကလေး..

ဘာမှန်းမသိဘဲ ခွက်
ခြွေမနေကြနဲ့... ကျုပ်
ခြွေမယ် နာလောက်... ဒါ
လောင်သိမ်းမှာ မကောင်း
ဆိုရါ... ကောင်ကြီးတွေ
ဝင်ပြီး သောက်ကျွန်း
ရယ်...

ခြေခြေသံမှူ ဓာတုန်
အက်ဆီတယ်... လောင်သိမ်း
က ခွင်းလှောင်ကို နှိပ်သော
က ဆွဲချပြီး ကုတ်ဆွဲသတ်
လိုက်ပြီတဲ့...

အလို...!
ဘုရား... ဘုရား...

ဒါက မကောင်းဘူး...
မသန်မာမာကို ဓာတုန်ကြီး
ခွဲတယ်... ဘုရားစင်မှာ ခွဲ
မုတေကထားတဲ့ အသောက်
တိုင်းက လဲကျပြီး ဖက်စိပ်
လုံး ခွဲလောင်ပါလေရော...

ကဲ...ကဲ... ရပ်ကြည့်
ဗဟိုရဲ့ ပြောကြားတာ...
ဟိုမှာကြားလား ဒီဘက်
ကို လာနေပြီ...

ဒါ့သို့...
ကိုက်ခေါင်းရဲ့သေနတ်
နှိပ်ထားလား...

ဒီကောင်တွေကသေနတ်
နှိပ်ထား...သို့...ကိုက်ခေါင်း
လည်း...ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး...
ခါဒီတော့...ကိုယ်တိုင်တော့...
ကိုယ်တိုင်တော့...ကိုယ်တိုင်တော့...

ဟေ့...
ဒီကောင်ပါ...

ဘာလည်းလုပ်လုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားတာ
သတဲ့...သို့သော်လည်း...ဒီကောင်တွေက
များကား...လေ့ရှိတာပဲ...လေ့ရှိတာပဲ...
ထိုက်ထိုက်...

ဒါသို့...တုန်းက
သိ...ကား...စေ့တက်
သို့...လွင်လာသတဲ့...

ဒါက သူ့ကို အုတ်ဆီးနေသော
မကောင်းဆိုးဝါး သတ္တန်ကြီး
က ရွာသားများကို ဖို့နှိပ်ကြက်
လန့်စေတာ့သည်... ..

ဟာ... ဟိုမှာ
ဖိုးဒင်တို့ ဘီဇကို
အုတ်နေပြီ...

ဟယ်... ဟိုမှာ လမ်း
ပေါ်ကွဲပစ်ချမှန်ကြတာ
ဖိုးဒင် ဗီဇနဲ့ မကွဲ မဟုတ်
လား... ဖောက်ဖောက် ရှက်
စက်တဲ့ နာကောင်...

ဟေ့... ခြွေထော့...
ခြွေထော့... ချိုးနား
ရောက်တော့မယ်...

ရွာသားများ စားလုံး ဆိုသည့်ရွာခြင်၊ ရွာစာခြင်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးကြသည်... စော့သည့်မျှား
လည်း ဘာမျှမပျံ့နိုင်တော့... ခုတ်ရက်တစ်စော့လေးသည့် မျက်နှာခြောက်သွေ့သွား
၏... မကောင်း ဆိုးဝါးကောင်းများကား ရွာလယ်ဈေးလမ်းမမှ ဆိုင်တန်းများပါမကျန်
မြိုင်သမျှကို ဖုတ်ဆီးချွေမွှေကာ ရွာစာခြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားကြလေပြီ... မြိုင်ကွင်း
စားလုံးကို ခြံချံကြည်နေသကား... ဂုဏ္ဍာန်... ..

ကဲ...ငါ့ရဲ့
ရုပ်ငန်းစကြာ
မယ်လော့...

ဂုဏ္ဍာန်နှင့်သုလ္လဘာစိရုက လူသူကင်းမဲ့နေသော
အိမ်များသို့ အိပ်ပေါက်စေတက်ရှာတော့သည်...

ဟာ...
မွေ့ရာ တောက်မှာ
ငွေတွေပါလား...

ဒီမှာ သေတ္တာ
ထဲက ရွှေဆွဲကြိုး
တစ်ကုံး....

ရွှေထိမှာလည်း
ရွှေရောင်ရတီငွေ
တွေ မနည်းပါလား...

ကဲ... ပစ္စည်းတွေ စာလုံး
 နှစ်ထပ်ကြ... စာနိမိတ်
 မရှိဘူး... ဒီက မြန်မြန်ပြန်
 ပြန်မယ်...

ငါတို့လူမျိုး
 ကောင်းမြင်တယ်...
 ဒီကောင်တွေနောက်
 ကိုလိုက်ရဦးမယ်...

ချစ်ကားနေသော ဂွမ်းရက်စွာနှင့် စော့ချစ်သော နန့်မလောင်ရွာလေးသည် သူ့သန်
 ဘာမြင်လို့ မြောက်သွေ့သွားတော့သည်... လောင်နေသော ဇိုကိုပျိုမည်သူမည်နှစ်
 ကိုနေသော ချော့ဖာနီလေးကား စာနိမိတ်မြင်ကွင်းစာဖြစ်မြောက်ဆဲလေပြီ... ..

ရှာမင်း...

ဘာလဲ မှီလွှား...

မနေ့က နင် စာမေးကို နင်ကို ဆူ ဘယ်ဆို...

နင်ဘယ်လို လုပ်သိလဲ...

သိတာသိ၊ နင်တို့ ဆိုင်က နှိပ်စက်လို့ ရွှေတာ...

တခြားကိုစွဲ ပါတယ်...

မဟုတ်ဘူး ရှာမင်း... နင် ပါကိုမသွားနဲ့၊ နင်စာမေးကို ကပါနဲ့ သဘောမတူနိုင်ဘူး၊ ပါနဲ့ ချစ်နေတာကို နည်းနည်း လေးမှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး ဆို တဲ့စကားတွေပဲ မဟုတ် လား ...

စော့လေ..ငါမသွားချင်
ပါဘူး..ငါ့နာမည်ကိုအကြောင်း
နင်းလည်း..သိတာပဲ..သူကအမဲ
ပစ်မယ်..အာရုံကတော့ဟောကီမယ်..
သူ့ဆိုင်ဝင်ငွေကောင်းစေောင်
သူ့လုပ်ငန်း..ဦးရင်...

သူ့ညီမကို
လက်ပန်ကစလောက်
လောက်နဲ့ပေးစားမယ်..
သူ့ခေါင်းထဲမှာ ဒါပဲရှိ
တယ်...

စော့လေ..
နင်းနာမည်ကိုနဲ့ကော
ခက်ပါတယ်...

ဟာ...!
ဒီအရာတွေက
မိဘာပဲ...

ရင်တုန်လို့ကတော
ပျံ့ပွားရမယ် အစ်ကိုမို့
လို့ကလာပြီလားမယ်
ဘူး.....

ဟေး...ရှာဖွေ
နဲ့ ပျံ့ပွား...

ဒို့ထွေလိမ္မာ လောဟိုက်နေသလို့.....

အာလို့ကရတာ
အာဖန်ရယ်..

ဘာမှားအေး
ကြီးမလို့လဲဒို့
ထွေလိမ့်.....

ပြောရမှာတော
စိတ်မကောင်းစရာ
ပဲ... ဒါလေမယ်မပြော
ဗိုကလဲမဖြစ်ဘူး...

ပြော..ပြောပါ
ဒို့ထွေလိမ့်...

၁၂

ပြောပါဆိုမှ ဒို့ထွေလိမ့်ကတော ဆွံ့စာ နေပြန်သလို့
ရောက်မှရှာသလားသော သက်မြင်ကို ချရင်း...

မင်းစာကို
လှုပ်ကိုင်လို့
သေသေးပြီ...

ဟင်!

ရှင်...စာကို
လှုပ်ကိုင်လို့သေပြီ...
ဟုတ်ချီးလား...နို့...ထွေး...
ရှင်...ကျွန်ုပ်တို့အဖို့...
လှုပ်ကိုင်ပါလား...

အေး...မသိနိုင်
စရာပဲ၊ ဒီလေးမယ်၊ စာ
ကော်ဒေါင်း လှုပ်ကိုင်လို့
တကယ်ဆုံးပြီရှာမယ်...

ဟာ...!
စာအုပ်အိမ်လ
လည်းပါသေး...

စာမပစ်ထွက်ရှင်...အေးထံ
မှာလှုပ်နေထွေးပြီး...တိုက်ကြိုက်
ကြတယ်လို့...အိမ်လပြော
တာပဲ....

အေး...မင်းစာကို
အိမ်လက ထိသွင်းတာ
ကလေးကပြီ...စာအုပ်...
အဖို့တို့...စာကို...
တယ်လို့ပြောတာပဲ...

ကဲ...ရှာမယ်
တို့ခွာထဲခြံခြံ
သွားရတော့...

ခြစ်မှခြစ်ရ
လေ ဓာတ်ကို
ရယ်...

ရှာမယ် ဓာတ်ယောက် ခွာအိမ်သို့ ဓာတ်ယောက် ဆွဲ... ခြစ်... ခြစ်...

ရှာမယ်
ခွာအိမ်သို့

၁၄

နှုတ်မူ လွှမ်းမိုး ဓာတ်ယောက်သွင်းမရ... ရှာမယ်
နောက်သို့ မှီလွှားခြစ်... လိုက်ရသည်... "

ရွာထဲရှိ ကာမန်းတို့၏ စားသောက်ဆိုင်ရွေးမူကော၊ ရွာရှိ လူများ ပိုင်နေကြ၏ လူအုပ်
 စာကွင်းတို့ နှလွှား တို့ပင်ခဲ့သည်.. ကာမန်းစာစက်ရှိရာတို့ စာရောက်..မြင်ကွင်းက ...
 ဩသိုရောက်ရာမရှိ... ထမင်းစင်ပေါ်မှ ကော်ဖီခင်း၏ မှုတ်လုံးများက ပြူးကျယ်၍ လျှာက
 စာမြင်သို့ ထွက်နေ သည်... ..

စာစက်၊ စာမြစ်
 ဆိုလိုက်ကာ
 စာစက်ရှယ်...

မှိုက်တယ်...
 ဇော်ဒေါင်းသိပ်မှိုက်
 တယ်.. ဒီလုပ်ကြိုးကို
 ရန်မလုပ်ဖို့ စာတန်တန်
 ပါတားပါတယ်ကွာ..ဇော်
 ဒေါင်းက ဇွတ်သမား ဆို
 တော့ ခက်သားလား...

ဘယ်လိုဖြစ်
 ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ
 ပြောပါဦးနာဘိုး
 ချဲ့.....

ဒီလို- ပါထိန်သံဃာက
 ဆေးကျဉ်းစာပြန်တော့ထဲ
 မှာ ဇော်ဒေါင်းကိုတွေ့တယ်
 ထုံးစံအတိုင်း ဓာတ်ပစ်ထွက်
 ကာလို့ ပါနဲ့တွေ့တော့...

ဘိုးသီလ ကျွန်တော့
 ဒီနေ့ ဘာသာကောင်းမှု
 မရဘူး ဆိုင်းဇွာလည်းညှိမ
 ဂ္ဂဟပန်တစ်လောကီတည်း
 ဘိုးသီလနဲ့ပဲဇွာမြန်လို့က်
 တော့မယ်...

ဇွာမြို့ ပါနဲ့နာတု
 မြန်လာတာ....

ဒီနေ့ရက်ရော့ခွန်ကလေးကတော့
လွှဲတစ်ကောင်ကို ငါတို့တွေလိုက်
ရတယ်။ ငှက်ပျော့ခိုင်တစ်ခုထပ်
ပြီး ငါတို့တွေက ဖြတ်သွားတာ သူ
ပုံစံက လူနဲ့တူတော့ကို ဆင်ပြီး လေး
လေးဆေးဆေးပဲ ရန်သူမယ်လကတော့
မပြောဘူး... ဒီအချိန်မှာတော့ခေါ်က...

ဟိုးဒီလ ကျုပ်
တို့တော့ပွဲပြီး မှည့်
ရွှေ့လာကောင်
လောက်ဟာပြီ...

ဟာ! ဟိုးဒီလ အမလည်
ပါဘူး၊ ဒီကောင်မျိုးတွေက ခင်မတန်
ရွာတာ ကျွန်တော်တို့ ခြိမ်းခြောက်မှု
တွေရခဲတယ်... ဒီအကောင်ကြီးနောင်
ကျန်တော့တော့ပွဲပြီး သေသည့်အခါ
ကို ဟိုးဒီလဆေးကုဖို့ လေးမယ်...

မလုပ်ပါနဲ့
တော်ရှင်
ရယ်...

စာကုသိုလ်အလုပ်
ငါ့နားမလေးဘူး၊ ငါတောင်း
ပန်ပါတယ်.. မပစ်ပါနဲ့
ဣတ္တ... ..

ဒါလေမယ်.. ဇော်ခေါင်းကိုဘယ်
လိုမှမြှောက်လို့မရဘူး၊ အဲဒီလုပ်
ကြီးနောက်ကိုမြှောက်လို့ကိစ္စ
တယ်၊ လုပ်ကြိုးကတော့ဘာမှ
မသိရဘူး.. ဇော်ခေါင်းကသူ
ထောက်နဲ့ လုပ်ကြိုးရဲ့နောက်
ကျောကိုပစ်ထည့်လို့ကိစ္စတယ်..

အဲဒါ

သောဒ်က ချက်ကောင်းထိသွား
တယ် ဒါပေမယ့် မသေဘူး၊ ပြန်
ထလာဦး ငါတို့ဘက်ကို ချက်
နှာလှည့်လိုက်တော့ လူဝံ့မျက်နှာ
ဟာ...လူ...လူမျက်နှာကြီးတွေပဲ...

ငါ့အစ်မက ဘာခေါ်မှ
မတွေ့ဘူးတော့၊ တို့နှစ်ယောက်
စလုံးကြက်သေ သေသွားကြ
တာပေါ့...လူဝံ့ကြီးဟာ ငါတို့
ဆီကို တည်တန့်မတ်မတ်
လျှောက်လာတယ်

ရော်ဒေါင်းက ဘာခေါ်မှ
ထပ်မံတယ်...ချက်ကောင်း
တော့၊ ချက်ကောင်းထိတာ
ပဲ၊ ဒါပေမယ့် လာသွားဘူး...

ဒီကား...ကျွတ်...
ကျွတ်...ကျွတ်...

လူဝံကြီးရဲ့နှုတ်က...ကို လူ
 ခဏားလို့ညည်းတော့ ပိုပြီး
 နာလှသွားတယ်... ဒီကဆီနီ
 မှာပဲ ကော်ဒေါင်းနားကို
 လူဝံကြီး ရောက်လာပြီး...
 သူ့သေနတ်ကိုရိုက်ချိုး
 ပစ်လိုက်တယ်... နာဒီ
 နောက်..ကော်ဒေါင်းရဲ့
 လည်နှိုးကို ညှစ်တော့
 ကာပဲ... ..

လူဝံကြီးက သွား...သွား ဆိုပြီး
 ဓာတ်ကို ထွန်းလွှဲပစ်တယ်...

ဓာတ်လည်း...လူဝံကြီးကို
 မလှည့်နဲ့...မလှည့်နဲ့...လွှဲ
 လိုက်..လွှဲလိုက်လို့တော့
 တော့

လဲကျသွားတော့.. ဓာတ်ဖိုခိုက်ခနဲ
နှစ်သွားတာပေါ့.. ဓာတ်သတ်ရလို့
ကြည့်လိုက်မိနေတာတော့ ကော်စီရီ
တစ်ယောက် ဓာတ်ဖို ဖို့မို့ပက်စက်
သေနေပြီ... ..

လူဝံကြီးကို လိုက်ရှာကြည့်တော့ ဒယ်ပ်
ဒယ်ပ်နဲ့ ခပ်ချောင်းလေးဘက် ထွက်သွား
တာ ဓာတ်ဖိုတွေ လိုက်ရတယ်။ ဒတ်ရာတော့
တော်တော်မြင်းတယ်.. ဓာတ်ဖိုလည်း ခွာကထင်း
ခုတ်တဲ့ မောင်ထူးတို့ တွေတာနဲ့ ခက်ခဲစွာ
အလောင်းကို ခွာမြှင့်ယယ်လာခဲ့တာပဲကွာ..

၂၁

ဒီထူးဆန်းတဲ့ လူဝံကြီး ခောက်ကို
ဓာတ်ဖိုလိုက်ကြည့်ချင်လေမယ်...
အသက်ကြီးတော့ မလိုက်နိုင်တော့
ဘူးကွယ်...

စာအုပ် ပြောပုံဆိုရင်
ဒီသတ္တဝါကြီးဟာ... ပိန်
နောင်ရောက်ခဲ့နိကာမှာပဲ
ရှိရမယ်... ..

ဟုတ်တယ် ဗုံ့လွှား..
ငါ့စာအုပ်ကို သက်တော့ ဒီ
သတ္တဝါကို ငါ့ကိုယ်တိုင်
လက်စားချေမယ်..

ဟေ့.. ဂျာမနီရယ်..
နင့် စာအုပ်ကိုက ခဏ်း သူ့ကို
သက်ဖို့ ကြိုးစားတာကိုး..

မလိချင်ဘူး..
မလိချင်ဘူး.. ငါ့
စာအုပ်ကို သက်တော့
လောင်.. ငါ့ကိုယ်
တိုင် သက်မယ်..

ကဲ.. ရောက်မှ လက်စား
ချေ.. နင်ခံစားရသလို ..
ငါလည်း ခံစားရပါတယ်
ဂျာမနီရယ်..

မိဘ နှစ်ပါးလုံး ဆုံးပါးသွား
ဆိုတာ ခဏ်း.. သူ့စာအုပ်ကို..
လက်ခေါင်းလက်ပေါ်မှာ ကြိုး
ခြင်း ခဲ့ရသော အခါ စာအုပ်ကို
လက်ခေါင်းကိုသာ စာပေဆု
ရာခွဲထားခဲ့ရသော ဂျာမနီ..
ခုံတော့.. သူ့စာအုပ် မရှိတော့
၍ လောကကြီးကို တစ်လောက်
တည်း စာသိမ်းကျန်ခဲ့ရင်ဆိုရင်
တော့မည့် စာရေးက ရင်လေး
စရာပါ... ..

တေ..ကဲ...ဧကလုံး စီစဉ်စရာ
လေတွေ စီစဉ်ရကောင်-တို့ရွာ
သာတွေ ဓာတ်ယောက်တစ်လက်
ပေါ့.....

ရွာသာတွေ ဧကလုံး ဧသုဘ ဧခမ်းဧနား ဧတွက် ဩဝဂ်ဩဩ၊ ဒါလေမယ်.. ထူးဆန်သလို
သတ္တဝါကြီး ဧကြောင်-ကတော့ တစ်ရွာလုံး ဗျံ့ကျပ်သလို.....

ညီတော်
ဧသုဘဧဩ.....

ငါတော့ သိပ်မယ့်ဘူး
ကွာ ဘိုးသီလတစ်ယောက်
လူဝံ့နဲ့တွေ့ပြီး တွေးနူးတွေးတုန်း
ပျောက်ပြောတာလား..မှမသိ
ဘူး....

ဟာ.. ဘိုးသီလက ဒီလိုတော့
လုပ်ကြံပြီး မပြောတတ်ပါဘူး..
ဒီပြင်လုံစကား ဆိုရင်တော့ငါ
မယ့်ဘူး ဘိုးသီလစကားကို
ယုံတယ်.....

တယ်လို့လဲ
ဗျံ့ကျပ်...မင်း
ဧဘိုး ဘိုးသီလ
ပြောတာဖြစ်
နိုင်လား....

ငါ့ဧဘိုးက
တော့ မသား
မသမီး ပါဘူး..

ကုန်း...
နှစ်နှစ်တာ
လေ...

နှစ်နှစ်တာလေး၊
ငါတို့ဟာ... အား
နှစ်နှစ်လေးကွန်
နေပြီ...

ထိုကဏ္ဍ...

ဟေ့... အား
ကြီးလဲဟေ့... ကြောက်
စရာကြီး...

ကြောက်သိ
တာပဲလေ
ဟေ့...

အခု... ဝါးဝါးကောက်သံကြီးက
တစ်ရွာလုံးကို လွှမ်းခြုံသွား
သည်...

စာသင်တန်းမှာလည်းကောင်း၊
ပန်းကန်သုံးသုံး၊ စာသင်တန်းမှာ
သံတော်ပါကြားနေရသည်...

မျိုးသားကို စာသင်တန်းမှာလည်းကောင်း၊
စာသင်တန်းမှာလည်းကောင်း၊ စာသင်တန်းမှာ
သံတော်ပါကြားနေရသည်... ..

မျိုးသား... မျိုးသား...
ငါ့အဖေ... ဟိုသတ္တဝါကြီး
ရွာထဲဝင်လာပြီလား... လမ်း
တစ်လျှောက်တွေ့ရတာတွေ
ကိုလျှောက်နေရတာပဲ...

ဒါ... ဒါ...
မကောင်းဘူး
ဒါ... ယ...

ဟို ဒီတစ်ခုကို
မဖြစ်ဘူး၊ သွားကြည့်
ကြည့်... ကိုရုရှား
လက်နက်ပစ္စည်းကြီး...

ဟာ.. ဒါဆို..ငါတို့
နေနေလို့ မဖြစ်တာ
ဘူး..ဒီကောင်ကြီး ဖိတ်
ပေးတာပေါ့..ဆိုပြီး..လို့
တွေ့ရင်ရင်ညှိရမယ်...

လူဝံကြီးက တံတစ်လုံးကို နင်းချွေ
ချိုးဖျက်ပြီး ခပ်ငွေ့ဝက် တစ်
ကောင်ကို ကိုင်ပေါက်ပစ်လိုက်
သတိ...

ဒေါ့...
ဟုတ်တယ်
ဟုတ်တယ်..

မေ့ကြား...
မေ့ကြား...

ကြောက်စရာ..လူကောပြော
သံကြီးက တစ်ခွာလုံးကို
လွှတ်ချွေချွေသတိ...

ဟ...ဒီဘက်
ကိုလာနေပြီ
မြေ...မြေ...

လက်နက်ဆိုင်ရုံ ပျံ့ပင်
မီးသားငြိလော့ ရွာသား
မှားအဖို့ ထိုသတ္တဝါ
ကြီးကို အနီးကပ်မည်
သုဗ္ဗမတိုက်ခိုက်ရကြ...

ဟေ့...ဟိုမှာ
ကလေးတစ်ယောက်
ကုန်နေပြီ-ဟာ - ဟို
သတ္တဝါကြီး ခိုလှောက်
ဖဲ...ဟဲ့ ဘယ်သူ
ကလေးလဲ...

ဒါ..ဒါ..ခိုလှောက်ရဲ့
သမီး လုပ်ကြံပါမို့
ဟေ့...ခိုလှောက်ရော
ခိုလှောက်ရော...

ခိုလှောက်က ရွာတောင်
ဘက်မြေဖို့...ရပ်နေပါ
သွားပြီ...

မျှော့ မဆွဲဝင်တော့...လုံတံ
ကို ကျစ်ကျစ်ပါကောင်ဆုပ်
ကို၍ သတ္တဝါကြီးမိရ
သို့အထွက်...ကလေးမလေး
က သတ္တဝါကြီး ရွေးမောက်
ရက်လဲကျတော့သတဲ့....

သတ္တဝါကြီးက ကလေးမလေး
ကို ဆွဲထုလိုက်သတဲ့....

မျှော့ လုံတံကိုစားယူ၍ပစ်မှတ်အလုပ်
သတိလစ်နေသောကလေးမလေးကိုပွေ့
ယူ၍ ခိုမိတစ်ခိုမိဖွဲ့ကွပ်ပျစ်ပေါ်သို့တင်
ပေးလိုက်သတဲ့...သုဘာဗွ ဘန္တရာယ်မမြဲ
ပါလား....

ရွာသားနားလုံးကစာခြေ
စာလုံးကိုခပ်လှုပ်လှုပ်မူ
ဆောင်ကြည့်လေကြသည်...
ထိုသတ္တဝါကြီးကစာသုဘ
စိတ်ရှိရာသို့တဖြည်းဖြည်း
လျှောက်လာသည်.....

ဧတိုးသီလ..
မိဧတိုးတွေ့ခဲ့
တိကောင်ကြီး
လာ...

မဟုတ်ဘူး...ဒီကောင်
ကသိကြီးသလိုပဲ...သူ
တက်ဆိုလော့၊ ဗွတ်နာ
ကိုလေးလေးချာချာ
မခြင်ရဘူး...

ခုက...သေကြ
သေကြလို့ကော်သံ
ကြားတယ်မဟုတ်
လာ...

ဟုတ်တယ်.. အဲဒီ
ဘိုးသီလပြောတယ်...
ဧတိုးပဲလောက်တော်
ထူးဆန်းတယ်ဗျာ..

ဟော...ဟိုမှာ
ကေတုဒါကြီးရဲ့
အလောင်းစင်အင်
သွားနေပြီ...

လုပ်ချိန်၊ ဟိုလူက
အစ်ကိုအလောင်းကို
ဘာလုပ်မလို့လဲ
မသိဘူး...

ထိုသတ္တဝါကြီးက အလောင်း
ကိုတစ်ချက်ငဲ့၍ အနံ့ခံကြည့်
သည်။ ထို့နောက် အလောင်းကို
ခွဲမ၍ ပခုံးထက်သို့ ထမ်းလိုက်
သည်.....

အလောင်းကို
ဘာလုပ်မလဲ
မသိဘူး...

ဟိုသီလ ကွန်
တောကြီးဝင်တိုက်
ကြမယ်ဗျာ.....

